„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 15. Czwartek 17. Stycznia 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

„Wiener Journal“ w artykule wstepnym odsłania w całej nagości machinacye stronnicze, które pod pozorem „wierności konstytucyi“ t. j. upornego trzymania się patentu lutowego z r. 1861 usiłują zniweczyć zamiary rządu cesarskiego co do ukonstytuowania monarchii na racyonalnych i rzeczywistych podstawach. Artykuł ten wykazuje, jak sie rzecz ma istotnie z owa teraz tak szumnie wygłaszaną wiernością konstytucyjną. Patent lutowy zaraz z początku przyjęty został z wielkiem niedowierzaniem przez dzisiejszych jego zwolenników; Węgrzy odwrócili się od niego ze wzgardą, za nimi wnet poszli Kroaci, Polacy i Czesi żałowali, że się do niego zbliżyli, w autonomistach niemieckich miał on jeszcze do niedawna zaciętych przeciwników. Aż tu nagle w obec patentu z dn. 2. stycznia zwołującego nadzwyczajną radę państwa, której zadaniem bedzie dać monarchyi podstawę prawdziwie konstytucyjną, organa rozmaitych frakcyi, które do niedawna przemawiały bądź za federalizmem, bądź za dualizmem, bądź za autonomią, jakby na dane hasło ku odegraniu komedyi, wynoszą pod niebiosa patent lutowy. „W tej wielkiej ciuciubabce politycznej“, powiada „Wien. Jour.“, „stanęła widocznie umowa, że ci co istotnie sprzyjają konstytucyi lutowej muszą udawać, jakoby niewiedzieli, że są otoczeni przeciwnikami, przeciwnicy zaś tak mają odgrywać swoją rolę, jak gdyby nigdy nieprzemawiali w duchu autonomicznym lub dualistycznym, jak gdyby jedynym i wyłącznym celem ich dążności patryotycznych była niepodzielność i jednolitość konstytucyi lutowej a uwieńczeniem ich życzeń, państwo jednolite z jednolitym parlamentem.“ „Wiener Journal“ kończy swój artykuł temi słowy: „Gdyby rząd istotnie miał ukryty zamiar dążenia do absolutyzmu, jak mu to czesto zarzucają przeciwnicy, toby sam wtórował owemu zaiste nie bardzo mądremu głosowi, któremuby niektórzy politycy chcieli nadać powagę głosu narodowego. W takim razie rząd kładłby nacisk także na wierność konstytucyi t. j. na wierność niezłomną konstytucyi lutowej. Albowiem jeżeliby rząd powołał szerszą radę państwa, toby się nie zebrała, zaś rada szczuplejsza nie byłaby legalną. Ale gdyby nawet rząd powołał radę szczuplejszą, to byłaby ona według patentu lutowego nie tyle parlamentem ile rozszerzonym Sejmem. Nie miałaby taka szczuplejsza rada państwa mocy rewidowania, reformowania konstytucyi, i głosząc ustami świętość konstytucyi lutowej wszelkie jej wytężenie do osiągnienia i wykonywania prawdziwej władzy parlamentarnej byłoby bezsilne i daremne.“

„Rząd jednak właśnie prawdziwie wiernym jest konstytucyi, t. j. szczerze przejęty jest koniecznością wprowadzenia w życie zasady konstytucyjnej, także w krajach z tej strony Litawy. Odstępuje on od konstytucyi lutowej tylko dla tego, ponieważ w obec stosunków rzeczywistych ta konstytucya tylko w teoryi utrzymaną być może. Żadnemu mężowi stanu w Austryi niepowiodłoby się urzeczywistnić konstytucyi lutowej, równie jak się to niepowiodło jej twórcy. Obstawać więc przy konstytucyi lutowej, jest to istotnie bronić zamaskowanego absolutyzmu. Rząd jednak niechce postępować drogą absolutną, rząd pragnie parlamentarnej pomocy krajwoi chce osiągnąć tę pomoc w jak najkrótszym czasie. Dla tego jedynie, nie dla innych celów powołuje rząd nadzwyczajną Radę państwa; ale tu napotyka na opór „przewódzców“ politycznych, którzy po części sami głosili niemożność przeprowadzenia konstytucyi lutowej, a jednak dziś z mniemanem przeświadczeniem słuszności żądają tego, co według własnego ich orzeczenia nie jest zdolnem nadać ludowi prawo konstytucyjne. Niepozostaje przeto nic innego, jak odwołać się do ludu samego i wskazać mu, jak hasło „wierności konstytucyi“ bywa nadużywane, jaką igraszkę z niem robią, która gdyby się powiodła, pozbawiłaby lud praw konstytucyjnych.“

(Nowiny dworu.) Cesarz Jego Mość przyjmował na audyencyi d. 14. b. m. około 80 osób, między temi księcia Schwarzenberga i Fml. hr. Thun. Przed audyencyami składali przysięgę nowo-mianowany biskup sztulweissenburgski i hr. Krasicki któremu została nadana godność tajnego radcy.

(Mianowania.) Jak donosi Gazeta Wied.: Profesorowie uniwersytetu Dr. Józef Unger i Dr. Józef Skoda, radzca rządowy Wilhelm Engert, tudzież dyrektor muzeum dzieł sztuki i przemysłu, profesor Rudolf Eitelberger Edelberg uwolnieni zostali od swoich funkcyi jako członkowie rady oświecenia; innych członków tejże rady zatwierdzono na następne trzy lata, nowymi zaś mianowani zostali profesorowie uniwersytetu wiedeńskiego Dr. Maurycy Heyssler i Dr. Karol Ferdynand Arlt, profesor gymnazyum w akademii terezyańskiej Jan Ptaschnik, dyrektor wyższej szkoły realnej na Landstrasse Dr. Józef Weiser, profesor instytutu politechniczego Dr. Ferdynand Hochstetter i profesor akademii sztuk pięknych w Wiedniu Edward Engerth.

Z strony właściwej zaprzeczano już egzystencyi okólnika rządu pruskiego, w którym p. Bismark rozwodzić się miał nad przymierzami nastręczającemi się Prusom. „Französische Correspondenz“ zapewnia iż z Berlina od kilku już tygodni nie wysłano żadnej noty za granicę. Zdaje się że w Berlinie zajęci są głównie wewnętrznemi sprawami.

„Dziennik Warszawski“ z dnia 15. b. m. ogłasza w osobnym dodatku w texcie rosyjskim i polskim ukaz cesarski do rządzącego Senatu z dnia 31. grudnia 1866 wraz z wstępem do Ustawy o zarządzie gubernialnym i powiatowym w guberniach Królestwa Polskiego. Obadwa te dokumenta zmieniające dotychczasowy ustrój polityczny Królestwa Polskiego brzmią jak następuje:

Ukaz do rządzącego Senatu: Zważywszy, że skutecznemu działaniu zarządów gubernialnych i powiatowych w Królestwie Polskiem, stoi na przeszkodzie zbyt ograniczony zakres ich władzy, niemniej zbyteczne skomplikowanie i uciążliwość dotychczasowej korespondencyi, uznaliśmy za konieczne, w liczbie środków, ku zapewnieniu dobrobytu temu krajowi przez Nas przedsięwziętych, zreorganizować i te władze, powiększeniem samodzielności i odpowiedzialności tak naczelników gubernii i powiatów, jak równie kolegialnych we władzach tych zarządów, z możliwem uproszczeniem sposobu załatwiania interesów.

Obok tego, poczytaliśmy za korzystne, dla ułatwienia działalności wspomnionych władz i zarządów, powiększyć liczbę gubernii i powiatów w Królestwie i w tym celu ustanowić nowy podział onego, a w miejsce istniejących tam rozmaitych zarządów miejscowej policyi wykonawczej, ustanowić po miastach i powiatach straż ziemską, pod bezpośrednim kierunkiem władz gubernialnych i powiatowych zostającą.

Zarazem wzięliśmy na uwagę, że z rozszerzeniem zakresu działalności władz gubernialnych i powiatowych, nie zachodzi potrzeba koncentrowania wszystkich interesów, instytucyi ubezpieczeń dotyczących, jak to było dotąd, w jednej centralnej dyrekcyi ubezpieczeń w Warszawie i że dla spieszniejszego i bardziej właściwego prowadzenia tych interesów, decydowanie onych, powinno być, w odpowiednim zakresie pozostawione bezpośrednio kolegialnym zarządom w guberniach i powiatach.

Opracowanie wszystkich części tego wielostronnego zadania, włożone przez Nas zostało na oddzielną komisyę w Warszawie, której zleciliśmy ułożyć, na wskazanych przez Nas zasadach, projekt nowej organizacyi zarządów gubernialnego i powiatowego w Królestwie Polskiem.

Zatwierdziwszy ułożone na powyższych zasadach i w komitecie do spraw Królestwa Polskiego rozpoznane: Ustawę o zarządach gubernialnych i powiatowych w guberniach Królestwa i w związku z takową będące: Ustawę o straży ziemskiej, ustawę o zarządzie interesami dotyczącemi ubezpieczenia, a takoż etaty zarządów gubernialnych i powiatowych — oraz straży ziemskiej, przesyłamy takowe rządzącemu senatowi i zarazem rozkazujemy:

1. Wspomnioną ustawę i etaty wprowadzić w wykonanie z dniem 1. (13.) stycznia 1867 r. i jednocześnie uchylić wszelkie prawa i przepisy niezgadzające się z temi nowemi urządzeniami.

2. Wydanie zarządzeń dla wprowadzenia w wykonanie wyż wymienionych ustaw, które razem z dołączonemi do nich etatami, mają być niezwłocznie zamieszczone w Dzienniku praw, poruczyć Naszemu namiestnikowi w Królestwie i władzom w Królestwie w czem to do której należy, komitetowi zaś urządzającemu w Królestwie pozostawić prawo rozstrzygania wszelkich wątpliwości wyniknąć mogących przy wprowadzaniu w wykonanie tych postanowień i wydania w rozwinięciu takowych potrzebnych przepisów i instrukcyi.

Senat rządzący niezaniedba wydać ku wykonaniu niniejszego Naszego ukazu stosowne rozporządzenia.

Ustawa o zarządzie gubernialnym i powiatowym w guberniach Królestwa Polskiego. Wstęp. Art 1. W miejsce istniejących obecnie pięciu gubernii: Warszawskiej, Radomskiej, Lubelskiej, Płockiej i Augustowskiej ustanawia się dziesięć gubernii, a mianowicie: Warszawska, Kaliska. Petrokowska, Radomska, Kielecka, Lubelska, Siedlecka, Płocka, Łomżyńska, Suwałkska. Uwaga. Miastami gubernialnemi w tych guberniach są: Warszawa, Kalisz, Petroków, Radom. Kielce, Lublin, Siedlec, Płock, Łomża i Suwałki.

Art. 2. Powyższe dziesięć gubernii rozdzielają się na ośmdziesiąt pięć powiatów, wymienionych w rozpisie, dołączonym do niniejszej ustawy. Uwaga. Szczegółowe rozgraniczenie tych powiatów porucza się komitowi urządzającemu.

„Monitor wieczorny“ pisze: Sądzą, iż senat włoski jako najwyższy sąd ukonstytuowany zwołany będzie na nadzwyczajne posiedzenie na dzień 22go b. m. dla orzeczenia, czyli oskarzenie przeciwko admirałowi Persano wniesione, poparte być ma lub nie.

O panującem teraz w prowincyach weneckich usposobieniu donosi korespondencya z Wenecyi z 12. b. m.: Jeżeli stosunki nie zmienią się wkrótce, narodowy rząd włoski niebawem utraci całą swoją popularność. Demonstracye już teraz wyprawiane w miastach, które dawniej Włochom szczególniejszą okazywały przychylność, jak np. w Padwie i Udine, świadczą tak wymownie o panującem tam usposobieniu, że nie potrzeba do tego żadnych dalszych komentarzy.

W Padwie ludność wszystkich warstw wyprawiła demonstracyę z powodu nałożonych przez rząd włoski podatków. Około 3000 osób zgromadziły się na Prato della Valle z krzykiem i użalaniem na swoją nędze, dało się słyszeć mnóstwo zaimprowizowanych, dla rządu wcale niepochlebnych paszkwilów, jak np. że skoro Włosi nie mają teraz ani co jeść ani pić, wyjdą z baldachinem naprzeciw Niemców, aby ich przywołać do kraju. Trwało to dość długo, a jeźli przynajmniej setna część tych epitetów doniesie się do rządu, powinnaby spowodować go do zaradzenia złemu.

W Udine wyprawiono demonstracyę podczas targu tygodniowego, przeto mnóstwo wieśniaków z okolicy przyłączyło się do excedentów i wznosiło okrzyki nawet na cześć Austryaków najbardziej znienawidzonych. Cały garnizon musiał być w koszarach skonsygnowany, aby mógł wystąpić energicznie na przypadek wybuchu jeszcze większych niespokojności.

Jeżeli już teraz wydarzają się takie sceny w chwili gdy zaledwie ochłódła pierwsza radość z powodu szczęśliwego połączenia z Włochami, czegoż na poźniej spodziewać się należy? W Wenecyi niezadowolenie wzrasta także z każdym dniem, i nawet dzienniki oburzają się złem gospodarstwem i całą polityką rządu włoskiego, zarzucając mu, że sam stara się o to, aby ludność Wenecyi żałowała dawnego swego stosunku.

Do „Independance belge“ piszą z Paryża, iż zaszły tam nowe uwięzienia z powodów daleko ważniejszych niż te, które doprowadziły do uwięzień w Cafe

de la renaissance i do procesu. Podanie jednak, jakoby szło o spisek przeciwko Cesarzowi zdaje się przesadzone.

Pomimo iż zdaje się, że powstanie na wyspie Kandyi stłumione zostało, w Paryżu niepokoją się bardzo sprawą wschodnią. Rząd francuski obawia się wybuchu większych rozruchów w Tesalii i Epirze, nadewszystko zaś lęka się, żeby się inne wielkie mocarstwa z wyłączeniem Francyi nie porozumiały między sobą co do postawy, jakiej trzymać się będą naprzeciw nowemu i bardziej rozgałęzionemu powstaniu w Turcyi, słowem Francya lęka się, iż na przypadek nowego zawikłania będzie odosobniona, stara się więc teraz o dojście do jakiej zgody z Anglią. Zapewniają, że margrabia de Moustiers i lord Stanley skreślili już plan do załatwienia kwestyi kandyjskiej, dążący do otrzymania od Porty pewnej pseudo-autonomii dla Kandyi, któraby tymczasowo zadowoliła Turcyę i Kandyotów. Trudno jednak przypuścić, żeby środek tak połowiczny miał być podporą dla państwa otomańskiego, upadkiem zagrożonego. Zważywszy jednak, iż gabinet angielski dąży do powolnego osłabienia Turcyi, być może, iż oba gabinety zgodziły się na środek mogący na chwilę powstrzymać upadek państwa tureckiego.

„Globe“ jednak sądzi, iż Francya myśli o innym sposobie załatwienia sprawy wschodniej. Pisze on co następuje: Nie ulega wątpliwości, iż obudzenie na nowo walki wschodniej jest tylko kwestyą czasu. Większość mocarstw kontynentalnych rozbiera tę kwestyę z góry dla porozumienia się względem systemu wspólnego postępowania. Projekt potrójnego przymierza między Francyą, Austryą a Włochami nie jest tak chimeryczny, jak się zdaje naszym kolegom. Austrya i Włochy są teraz w przyjacielskich stosunkach między sobą, i w przyjacielskich stosunkach do Francyi. Książę Metternich za powrotem swoim z Wiednia na swoją posadę, w ciągłych jest stosunkach z margrabią Moustiers. Zdaje się, iż mocarstwa te lub Cesarz Francuzów w ich imieniu proponować będą wyniesienie kwestyi tureckiej przed kongres, na którym i Turcya reprezentowana być ma. Lecz czas na to jeszcze nie przyszedł.

Do „Independance belge“ telegrafują z Madrytu pod dniem 12. grudnia, że między Hiszpanią a republikami Południowej Ameryki, w skutek pośrednictwa Anglii, przyjdzie podobno do pokoju.

Gabinet Narvaeza ma wszelkie powody spieszenia się, gdyż połączona eskadra republik dostała już rozkaz wyruszenia przeciwko Kubie. Eskadra ta stoi pod komendą exkonfederata Fuckera.

Listy z Aten zawierają relacyę polityczną, złożoną w dn. 19. grudnia przez prezesa rady ministrów izbom greckim. Minister przyznał niebezpieczeństwo obecnych stosunków. Skonstatował wysilenie finansów i smutny stan armii, której prawie na wszystkiem zbywa i która zaopatrzona jest w broń, w dzisiejszych czasach niedostateczną. Powiedział, iż trzeba uciec się do pożyczki, zreorganizować uzbrojenie wojska i uformować gwardyę narodową. „Grecya“ dodał, „nie jest odpowiedzialna za niepokoje, które nad jej granicami wybuchły; lecz czyż w obec takich faktów lud grecki może być obojętny?“ Na te słowa odpowiedziały głosy pochwały z izby i z trybun. Minister dziękował następnie mocarstwom opiekuńczym, że bezbronne rodziny z Krety do Grecyi przewiozły. Przyrzekł bronić tych co się schronili, ale zarazem szanować prawa międzynarodowe. W końcu doniósł, iż w obec niepokojów, które wybuchnąć mogą w innych prowincyach tureckich, Grecya wyśle nadzwyczajne misye z poleceniem wyjaśnienia Europie interesów Grecyi.

W Tesalii banda powstańców z Grecyi przybyła, napadła na Agrafę. Lecz banda ta bez karności źle przyjęta została w Tesalii, gdzie pamiętają gwałty, jakie Grecy w roku 1854 tak przeciwko chrześcianom jak i przeciwko Turkom popełniali. Większa część powstańców dostała się do niewoli, resztę rozpędzono. W Epirze dwóch znaczniejszych dowódzców powstania dostali się w ręce Turków i zdaje się, iż powstanie stłumione zostało. Z Kandyi nic nowego nie donoszą. W Atenach dwaj przedniejsi członkowie obecnego ministeryum, pp. Comonduros i Trikupis, ogłosili swe programy. Obadwa oświadczają, iż rząd Króla Jerzego nie ma ani władzy ani prawa spieszenia na pomoc powstaniu.

„Memorial diplomatique“ odebrał parowcem „Panama“ listy z Mexyku z dnia 13. grudnia, według których Cesarz Maxymilian znajduje się w Orizabie i zdawało się podobne do prawdy, iż dopiero po nastąpionem głosowaniu kongresu do stolicy przybędzie. „Memorial“ powątpiewa zatem o prawdziwości depeszy nowojorskiej, według której Cesarz Maxymilian z zapałem w stolicy przyjmowany być miał, tem bardziej, iż „Monitor“ zupełnie o tem zamilcza. W Mexyku domniemywano się, iż kongres według życzenia Cesarza zbierze się dopiero po wyjściu Francuzów, żeby Stanom zjednoczonym odjąć wszelki pretext żalenia się na wpływ obcych na plebiscyt. Korespondenci „Memorial diplomatique“ dziś już są pewni, iż kongres znaczną większością oświadczy się za utrzymaniem Cesarstwa. Zasługuje na uwagę, iż między deputacyami do Orizaby wysłanemi, było jeszcze więcej stronników Juareza niż konserwatystów.

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Budżet miasta Lwowa na rok 1867. Sprawozd. radny p. Wild.

(Posiedzenie stowarzyszenia techników.) Na posiedzeniu w d. 12. b. m. inżynier Wule mówił o wydobywaniu nafty w Borysławiu, poczem p. Reisinger, prezes stowarzyszenia, uczynił kilka zajmujących wzmianek o sposobie gaszenia palącej się nafty. Następnie p. Reisinger pokazywał fotografie trzech starożytnych pomników znajdujących się w suterenach tutejszego kościoła dominikańskiego, zdjęte przy pomocy sztucznego światła. (Nad szczegółowym opisem tych pomników pracuje p. Sznayder.) P. Reisinger zamierza wydać album złożone z kilkudziesięciu fotografii historycznych osobliwości Lwowa, które będzie rozdawane osobom przystępującym jako dobroczyńcy do stowarzyszenia wzajemnej pomocy uczniów techniki lwowskiej.

— Prof. Urban w Opawie znalazł pod samem miastem skamieniałości odpowiednie tym, jakie się napotykają w Wieliczce i Bochni. Z tego wnosi, że w głębinach ziemi pod Opawą znajduje się sól.

(Ludność Austryi zdatna do broni). Według dat statystycznych zebranych przez ministeryum wojny, z ogólnej sumy ludności wszystkich krajów koronnych austryackich (34 miliony) przypada 1 prc. na popisowych pierwszej klasy, a z tych 340.000 jest w przecięciu 75.000 zdatnych do broni. Czasowo-niezdatnych, z których połowa może być już w przyszłym roku asenterowaną, jest 65.000, tak więc jedna klasa dostarcza 140.000 żołnierzy. Prócz tego z Tyrolu i pogranicza wojskowego 9000 ludzi, razem 149.000.

Sprawozdanie

Towarzystwa dobroczynności za czas od 10go grudnia 1865 do 10go grudnia 1866 roku.

Wydział Towarzystwa dobroczynności w dopełnieniu swego obowiązku wytkniętego ustawą ma zaszczyt przedłożyć Szanownej publiczności wspierającej jego cele miłosierdzia, następujące sprawozdanie z funduszów, któremi w roku bieżącym dysponował.

W zakładzie św. Heleny fundacyi ś. p. Heleny księżny Ponińskiej pobierało 38 sierót wychowanie, z których w ciągu roku umieszczono do obowiązku 6, a natomiast przyjęto tyleż nowych wychowanek.

Wykładem religijnym zajmuje się jak lat dawniejszych z wzorową gorliwością kapłańską wielebny ksiądz Mikołaj Pawłowski, zaś naukami szkolnemi i wychowaniem moralnem zajmują się w zakładzie mieszkające siostry Felicyanki.

Stan czynny majątku Towarzystwa składa się:

	zł.	kr.
1. z realności pod l. 456 4/4 wartości	9000	—
2. z listów zastawnych i obligacyi indemnizacyjnych wartości nominalnej . . .	2150	—
Razem . .	11.150	—
W roku bieżącym wpłynęło:		
a) Dochód z loteryi fantowej	1835	45
b) Z kwesty wielkotygodniowej	1035	75
c) Z balu urządzonego za staraniem Jej Excelencyi hr. Maryi Gołochowskiej . . .	355	—
z ofiar od członków	216	—
d) za sprzedaż szalu ofiarowanego przez ś. p. Otyldę hr. Grocholskę	400	—
c) z wymiany obligacyi indemnizacyjnej .	605	—
f) z prowizyi	80	—
Suma dochodu wynosi . .	4527	20
Rozchód.		
Wsparcia udzielane ubogim	1197	—
Całoroczne utrzymanie Zakładu sierót i realności	3036	66
zatem ogół wydatków wynosi	4233	66
Gdy suma dochodu wynosi	4527	20
zatem pozostaje w kasie	293	54

Przy tej sposobności Wydział Towarzystwa uprasza Szanownych Dobroczyńców wspierających jego cele niesienia pomocy sierotom i ubogim, o jak naspieszniejsze nadesłanie swych ofiar ze względu, że fundusze Towarzystwa są zupełnie wyczerpane.

We Lwowie dnia 12. stycznia 1867.

Przełożone Towarzystwa dobroczynności:
Wanda z hrabiów Potockich hrabina Caboga w. r.
Marya hr. Gołuchowska w. r.
Sekretarz Towarzystwa dobroczynności:
Włodzimierz hr. Russocki w. r.

Ostatnia poczta.

Zaleszczyki, 15. stycznia. Dziś o godz. kwandrans na piątą wieczorem niespodziewanie puściły lody i kry zaczęły odpływać. Komunikacya jest całkiem przerwana.

Peszt, 15. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych Madarasz cofnął swój wniosek, poczem zabrał głos Tisza. Oświadczył w mowie swej, iż lewica zgadza się na adres, i wypowiedział zdanie lewicy względem patentu wojskowego. Tisza spodziewa się, że adres nie zostanie bez skutku, inaczej sejm musiałby ukończyć czynność swoją i zwalić odpowiedzialność na tych, co byli autorami patentu i co go przeprowadzili. Po mowie Tiszy nastąpiło głosowanie. Przy rozprawach jeneralnych i specyalnych izba adres jednomyślnie przyjęła i takowy izbie magnatów na najbliższe jej posiedzenie przesłany być ma.

Paryż, 14. stycznia. Członkowie akademii Cousin i Ingres umarli. „Etendart“ pisze: nota okólna Aali Baszy doręczona została teraz gabinetom francuskiemu, angielskiemu i rosyjskiemu.

Florencya, 14. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych Friscia zapowiedział interpelacyę względem wypadków w Palermie. Mordini uważa interpelacyę za niepotrzebną i wnosi z swej strony śledztwo dla zbadania potrzeb Palermu i niesienia pomocy. Minister spraw wewnętrznych zgadza się na śledztwo pod pewnemi warunkami. Friscia cofnął swoją interpelacyę. Wniosek Mordiniego odesłano do właściwego wydziału.

Kopenhaga, 14. stycznia. Prezes Folkstingu zapowiedział izbie, iż minister wojny uczyni wniosek względem częściowego zniesienia fortyfikacyi Kopenhagi.

Król udzielił sankcyę prawu o nowem uzbrojeniu armii, na które przeznaczono półtora miliona Reichstalarów.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Korespondent „Wiener Abend Post“ donosi, że Sułtan dowiedziawszy się, że opuszczenie Nowosioła i zniszczenie blokhauzów w Wisowicy Czernogórcom przyrzeczone, nie zostały jeszcze dokonane, wysłał pełnomocnika Ismaila Baszę, żeby przyspieszył wykonanie wydanych pod tym względem rozporządzeń.

Petersburg, 17. stycznia. Według „Inwalida ruskiego“ armia rosyjska na stopie pokoju liczy 700.000 wojska i potrzebuje sześciu tygodni czasu do skompletowania się na stan wojny. W tym roku gotowe będą 300.000 karabinów odtylcowych i 300 dział gwintowanych.

Berlin, 17. stycznia. „Provinzial-Correspondenz“ pisze: Przy wyborach do parlamentu idzie o wykonanie życzeń jedności ludu niemieckiego i o połączenie 30 milionów niemców północnych pod kierunkiem Prus, idzie zarazem o to, żeby związek północno-niemiecki w przyszłości był dźwignią przystąpienia do związku wszystkich państw niemieckich. Północni Szleswiczanie mają prawo do wzięcia udziału w wyborach do parlamentu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. stycznia.

Hotel George: PP. Br. Heidl Henryk, z Romaszówki.— Hulinka Alexander, z Chłopiatyn. — Obertyński Henryk, z Ciełąża. — Obertyński Leopold, z Stronibab. — Zieliński Ludwik, z Lubyczy.

Hotel europejski: Sedlak Kornel, c. k. podporucznik, z Krakowa.

Hotel Langa: Produn Konstanty, z Nepowkoutz.

Hotel angielski: Skrzyński Mieczysław, z Chłopic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. stycznia.

PP. Ks Bariatinsky Wiktor, pens. kap. okr., do Paryża. — Brześciański Silwer, do Rushowki. — Brzozowski Wiktor, do Głeboczka. — Bogusz Zygmunt, do Rzemienia. — Goł szewski Napoleon, do Toustobab. — Hełmiński Xawery, do Pokowa. — Rott Ferdynand, do Malinówki. — Starzyński Franciszek, do Głeboczka. — Bardziejowicz-Matkowski Karol, c. k. kap., do Brzeż n. — Zasiedwołk Jakób, burmistrz, do Halicza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. stycznia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322 26	+ 3.1	93.5	połud. sł.	pochm.
2. god. po poł.	321 78	+ 4.2	73.2	" "	"
10. god. wiecz.	321 61	+ 2.0	78.3	" "	"

TEATR.

Dziś (przed. niem.) **„Die zärtlichen Verwandten“**, komedya w 5. aktach; **„Zehn Mädchen und ein Mann**, operetka w 1. akcie. Na dochód p. Klary Mejo.

Jutro (przed. pols.) **„Pan Jowialski.“** komedya w 4 aktach przez Al. hr. Fredrę. Między aktami muzyka wojskowa grać będzie celniejsze utwory muzyczne.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 16. stycznia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	16	6	24
Dukat cesarski	„	6	22	6	29
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	71	10	87
Rubel srebrny rosyjski	„	1	97	2	03
„ papierowy rosyjski	„	1	76	1	78
Talar pruski	„	1	95	1	98
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	74	75	75	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	31	79	07
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	43	67	13
5 % Pożyczka narodowa	bez kuponów	68	88	69	57
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	218	17	220	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		183	67	185	83

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. stycznia.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.50	69 60
od kwiet. do października po 5%	69.30	69 50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	76 50	77.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80 25	80.75
Metaliki po 5%	58.70	58.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139.—	139.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	137.—	137.50
Przez. do wyl. z r. 1854	74.75	75.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84.20	84 30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.75	92 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	75 —	75.10
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	84.—	84.50
Czech	88.—	88.50
Węgier	70.—	70.50
Galicyi	66.50	67.25
Siedmiogrodu	65.50	66.25
Bukowiny	64.75	65.25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	93.25	93.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	730.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	158.—	158.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	618.—	620.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	87.25	87.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1590.—	1592.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	207.20	207 30
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	204.25	204.75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	134.—	134.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218.75	219.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.50	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	475.—	477.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.25	93.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	75.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	87.50	88.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.—	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.25	94.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	100.50	101.—

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.25	127 59
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.—	89.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	113.—	114.—
„ „ po 50 zł. w. a.	49.50	80.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	24.—	25.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	32.—	32.50
Palfiego „ 40 „ „	24.—	25.—
Clarego „ 40 „ „	27.—	28.—
St. Genois „ 40 „ „	26.—	26.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	112.—	112 25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	111.50	111.70
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	111..70	11190
Hamburg za 100 M. B.	99.25	99.25
Londyn za 10 ft. szt.	132.40	132.90
Paryż za 100 fr.	52.70	52 80

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.27	6.28
detto. pełnej wagi	6.27	6 28
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.60	10.61
Rosyjski imperyał	10.90	10.95
Talar związkowy	1.97	1.98
Srebro	131.25	131.75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $72^5/_{10}$c	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. stycznia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	60
5% pożyczka narodowa	69	70
Losy z 1860 roku	84	40
Akcye banku wiedeńskiego	727	—
„ „ kredytowego	159	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	132	—
Srebro	131	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	26

DZIENNIK URZĘDOWY.

(90) **Kundmachung.** (1)

Nro. 14141. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird kundgemacht, daß über Requisition des Wiener k. k. Landesgerichtes vom 18. September 1866 Zahl 46989 zur Befriedigung der Forderung der priv. öst. Nationalbank pr. 11.524 fl. 71 kr. öst. W. sammt 6percentigen Zinsen vom 7. August 1865, den vom jeweiligen Verfallstage der Interessen bis zu deren Zahlungstage laufenden 6percentigen Verzugszinsen, dem früheren Verzugszinsenreste pr. 23 kr., den bereits erwachsenen Stempelauslagen und Advocatenspesen pr. 16 fl., der einschließlich der baren Auslagen auf 126 fl. 38 kr. öst. W. bestimmten Executionskosten und der weiter auflaufenden Gerichts- und Executionskosten die öffentliche Feilbiethung des für diese Forderung sammt Nebengebüren verpfändeten, in den Nachlaß des Franz Xaver Ritter von Urbański gehörigen, im Sanoker Kreise gelegenen Gutes Odrzechowa und der Advocatie Urbanówka, und zwar in zwei Terminen ausgeschrieben werde, welche öffentliche Veräußerung am 25. Februar 1867 und am 8. April 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags unter den von der österr. Nationalbank vorgeschlagenen, von der galiz. ständ. Creditsanstalt genehmigten Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Als Ausrufspreis wird der von der privil. österr. Nationalbank statutenmäßig ermittelte Werth von 60.000 fl. öst. W. angenommen.

Die Realität wird bei dem ersten und zweiten Feilbietungstermine nicht unter diesem Ausrufspreise hintangegeben.

2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbietung 10% des Ausrufspreises, d. i. 6000 fl. im Baren oder in Staatsobligationen, oder in Pfandbriefen der Nationalbank nach dem letzten in der Wiener Zeitung ämtlich notirten Curswerthe, als Vadium zu erlegen; die Nationalbank ist jedoch von dem Erlage des Vadiums frei.

Das Vadium des Erstehers wird in gerichtliche Verwahrung genommen, jenes der übrigen Licitanten aber nach dem Schluße der Feilbietung zurückgestellt werden.

3. Der Tabularextract, so wie die weiteren Acten sind in der h. g. Registratur zur Einsicht bereit.

Sollte dieses Gut weder beim ersten noch zweiten Feilbietungstermine um oder über dem Ausrufspreise verkauft werden, so wird zur Einvernehmung der Gläubiger über die Erleichterung der Bedingungen eine Tagfahrt auf den 8. April 1867 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, bei welcher die Nichterscheinenden als der Mehrheit der Erscheinenden beitretend angesehen werden.

Wovon die Verlassenschaftsmasse des Franz Xaver Ritter von Urbański zu Händen des Hrn. Landesadvocaten Dr. Dworski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Kozłowski bestellten Curators, Fr. Sophia Urbańska, die k. k. Finanzprocuratur in Lemberg Namens des Grundentlastungsfondes, die Direction der galiz. ständ. Creditsanstalt in Lemberg, dann die dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen die dem Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubiger, als: Moses Willner, Helena, Thadaeus Hipolit 2 N. und Henriette Czaykowskie. Joel Bart, Samuel Goldblatt, Marcus Pinter, Taube Pinter, Chane Bleicher, Benjamin Jakubowicz, Rodine Schreiber, Hene Bart, so wie alle jene, welche nach Ausfertigung des Landtafelextractes d. i. seit 24. April 1866 dingliche Rechte auf die zu veräußernden Realitäten erwerben sollten, oder denen die Verständigung von der Feilbietung entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, zu Handen des in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Reger mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Chamaides bestellten Curators.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 31. October 1866.

Edykt.

Nro. 14141. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż na wezwanie c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 18. września 1866 l. 46989 w celu zaspokojenia pretensyi uprzywilejowanego austryackiego banko narodowego w ilości 11.524 zł. 71 c. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż dóbr Odrzechowy wraz z przyległością Urbanówka w obwodzie Sanockim połpżonych, do masy spadkowej ś. p. Franciszka Xawerego Urbańskiego należących, rozpisuje się, któratо publiczna sprzedaż przymusowa przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym w dwóch terminach t. j. na dniu 25. lutego 1867 i na dniu 8. kwietnia 1867, każdą razą o 9tej godzinie przed południem odbędzie się.

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa tych dóbr wedle statutów uprzyw. austr. banku narodowego w summie 60.000 zł. w. a. wypośrodkowana, a przy tychto dwóch terminach pomienione dobra niżej tej ceny szacunkowej sprzedane nie będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie jedną dziesiątą część ceny wywołania t. j. 6000 zł. w. a. w gotówce, albo w obligacyach państwa, albo w listach zastawnych banku narodowego podług kursu ostatniego w Gazecie Wiedeńskiej wyrażonego jako wadyum złożyć, a złożone to wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem, innym zaś kupującym po skończonej licytacyi oddane będzie. Bank narodowy ale od złożenia tegoż wadyum jest wolny.

3. Każdy chęć kupienia mający może ekstrakt tabularny jako też inne akta w tutejszej registraturze przejrzeć.

Na wypadek gdyby wyżej wymienione dobra ani przy pierwszym ani przy drugim terminie za cenę wywołania lub poniżej onejże sprzedane nie zostały, natenczas wyznacza się termin do przesłuchania wierzycieli w celu ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających na dzień 8. kwietnia 1867 o godzinie 4tej po południu i do onegoż wszystkich wierzycieli hypotecznych z tem zastrzeżeniem się wzywa, że wierzyciele nieprzytomni większości głosów przytomnych doliczeni będą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się masa spadkowa Franciszka Xawerego Urbańskiego do rąk ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Dworskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Kozłowskiego, p. Zofię Urbańskę, c. k. prokuratoryę skarbową we Lwowie imieniem funduszu indemnizacyjnego, dyrekcyę galic. stan. instytutu kredytowego we Lwowie, potem wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, jako to: Mojżesza Willnera, Helenę, Tadeusza Hipolita 2ga im. i Henrykę Czajkowskich, Joela Barta, Samuela Goldblatta, Markusa Pinter, Taubę Pinter, Chanę Bleicher, Benjamina Jakubowicza, Rodinę Schreiber i Henę Bart, jako też wszystkich tych wierzycieli, którzy po wydaniu ekstraktu tabularnego t. j. po 24. kwietnia 1866 do tabuli weszli albo którymby zawiadomienie o tej licytacyi albo wcale nie albo przed terminem licytacyi doręczone nie zostało, do rąk ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Regera z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Chamaides.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 31. października 1866.

(94) **Kundmachung.** (1)

Nro. 6. Für die Periode vom 1. Jänner bis Ende Juni 1867 ist das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post

im Krakauer Regierungsbezirke mit 1 fl. 16 kr.
„ Lemberger „ „ 1 „ 4 „
u. „ Czernowitzer „ „ 1 „ 12 „

dann die Gebühr für einen gedeckten Stationswagen auf die Hälfte und für einen ungedeckten Wagen auf den vierten Theil des für ein Pferd und eine einfache Post entfallenden Rittgeldes festgesetzt worden.

Das Postillonstrinkgeld und das Schmiergeld bleiben unverändert.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 12. Jänner 1867.

(95) **Kundmachung.** (1)

Nro. 275. Zu Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird vom 16. Jänner 1867 angefangen, bei der Mallepost zwischen Lemberg und Monasterzyska die Passagiersaufnahme auf die 3 Plätze des Mallewagens beschränkt, was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 10. Jänner 1867.

(96) **Kundmachung.** (1)

Nro. 61804. Das hohe k. k. Staatsministerium hat laut Erlasses vom 16. December 1866 Z. 19105 im Einvernehmen mit dem k. k. Finanzministerium die mit hohem Erlasse vom 18. Februar 1862 Zahl 22585 auf die Dauer von fünf Jahren bewilligte Bemautung der im Gebiete des Tarnopoler und des Czortkower Kreises gelegenen Strecke der Strussow-Buczaczer Landesstraße, die mit 18. Februar 1867 zu Ende geht, auf die weitern drei Jahre unter den im erwähnten Erlasse festgestellten Bedingungen bewilligt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 61804. Wysokie c. k. Ministerstwo stanu w porozumieniu z wysokiem c. k. Ministerstwem skarbu raczyło dekretem z dnia 16. grudnia 1866 do l. 19105 omycenie przestrzeni Strussowsko-Buczackiej drogi krajowej w obwodach Tarnopolskim i Czortkowskim położonej dekretem wysokiego c. k. Ministerstwa stanu z dnia 18. lutego 1862 do l. 22585 na lat pięć dozwolone, które z dniem 18. lutego 1867 upływa, na dalszych lat trzy, zachowując dekretem powyższym określone warunki, przedłużyć.

Co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. stycznia 1867.

(87) **Kundmachung.**

Nro. 160-Praes. In dem Allerhöchst genehmigten Finanzgesetze für das laufende Verwaltungsjahr ist der Betrag von Fünfundzwanzig Tausend Gulden öst. Währ. bewilligt worden, welcher seiner Bestimmung zufolge:

a) Zur Ertheilung von Stipendien an mittellose, aber hoffnungsvolle Künstler, welche entweder bereits mit einem größeren selbständigen Werke vor die Oeffentlichkeit getreten sind, oder Leistungen von tieferem künstlerischen Gehalte aufzuweisen in der Lage sind;

b) zur Ertheilung von Pensionen, das ist Unterstützungsbeiträgen für Künstler, welche bereits Ersprießliches und Verdienstliches geleistet haben, und welchen durch die erwähnte Beihilfe die Möglichkeit gewährt werden soll, auf der mit Glück betretenen Bahn fortzuschreiten; endlich

c) zu Aufträgen auf dem Gebiete der bildenden Kunst, u. z. an solche Künstler, welche bereits das Maß künstlerischer Selbständigkeit erreicht haben, verwendet werden soll.

Indem das Staatsministerium, welchem die Durchführung dieser Widmungen anheimgestellt ist, sich vorbehält, rücksichtlich der Zuwendung von Pensionen im eigenen Wirkungskreise vorzugehen, ohne jedoch deshalb die hierzu berechtigte Competenz auszuschließen, bezüglich der, an bildende Künstler zu ertheilenden Aufträge jedoch zunächst die Befriedigung der in dieser Richtung sich geltend machenden Bedürfnisse des Staates zum Ausgangspunkte zu nehmen, und diesfalls das Erforderliche einzuleiten, werden zur Bewerbung um Stipendien alle Künstler aus dem Bereiche der bildenden Künste (Architektur, Sculptur und Malerei), der Dichtkunst und Musik aus allen Königreichen und Ländern des Kaiserstaates, welche auf die Zuwendung eines Stipendiums Anspruch zu haben glauben, aufgefordert, sich diesfalls längstens bis Mitte März d. J. bei den betreffenden Länderstellen in Bewerbung zu setzen.

Die Gesuche haben zu enthalten:

1. Die Darlegung des Bildungsganges und der persönlichen Verhältnisse des Bewerbers;

2. die Angabe der Art und Weise, in welcher von dem Stipendium zum Zwecke der weiteren Ausbildung Gebrauch gemacht werden soll, und

3. die Vorlagen der erwähnten Proben des Talentes und der bereits erreichten Bildungsstufe.

Diese Stipendien werden vorläufig auf die Dauer Eines Jahres verliehen, wobei bemerkt wird, daß für die Bestimmung der Höhe derselben die persönlichen Verhältnisse des Bewerbers und der, durch die Verleihung zu erreichende Zweck maßgebend sind, daß es jedoch dem Bewerber frei steht, seine persönlichen Wünsche iu dieser Richtung auszusprechen.

Vom k. k. Staatsministerium.

---

(88) **Kundmachung.**

Nr. 285. Bei der am 2. Jänner 1867 stattgehabten 451. Verlosung der alten Staatsschuld wurde die Serie-Nummer 321 gezogen.

Diese Serie enthält Obligationen des vom Hause Goll aufgenommenen Anlehens im ursprünglichen Zinsenfuße von 4%, u. z. lit. B. Nr. 3280 bis einschließig Nr. 4974 im Kapitalsbetrage von 1,244.800 fl., die nachträglich eingereihten lit. B. Obligationen Nr. 3306 bis einschließig Nr. 4932 im Kapitalsbetrage von 14.400 fl. und die Supplementar-Obligationen lit. G. Nr. 4.454 bis einschließig Nr. 4.486 im Kapitalsbetrage von 33.000 fl.

Für diese Obligationen werden nach den Bestimmungen des A. h. Patentes vom 21. März 1818 Verlosungs-Obligationen im ursprünglichen Zinsenfuße oder auf Verlangen der Parteien nach Maßgabe der in der Kundmachung des Finanzministeriums vom 26. Oktober 1858 Z. 5286 (R. G. Bl. Nr. 190) veröffentlichten Umstellungsmaßstäbe 5% auf öst. Währ. lautende Obligationen erfolgt.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium.

Lemberg, am 11. Jänner 1867.

Erkenntniß.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen in Wien wird kraft der ihm von Sr. k. k. Apost. Majestät verliehenen Amtsgewalt, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft de praes. 7. d. M. die von der Sicherheitsbehörde vollzogene Beschlagnahme des Abendblattes der „Wiener Sonntagszeitung" vom 6. Jänner 1867, Nr. 2 sammt Beilage, nach §§. 6 und 8 des Strafverfahrens in Preßsachen bestätigt, zugleich erkannt, daß der in der Beilage dieses Blattes enthaltene Artikel: „Die patentirten Erfindungen und unser politischer Volkskalender", das Vergehen der Aufwieglung im Sinne des §. 300 S. G. begründe, weßhalb nach §. 36 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Zeitungs-Nummer verboten und nach §. 37 des Preßgesetzes die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare nach Rechtskraft dieses Erkenntnisses verfügt wird.

Wien, am 9. Jänner 1867. (85)

Der k. k. V.-Präsident: Schwarz mp. Der k. k. Rathsekretär: Thallinger mp.

Obwieszczenie. (3)

Nr. 160-Praes. W zatwierdzonej przez Najjaśniejszego Pana ustawie finansowej na bieżący rok administracyjny przyzwolona została suma *dwadzieścia pięć tysięcy złotych wal. austr.* przeznaczona:

a) na stypendya dla ubogich ale pełnych nadziei artystów, którzy już albo wystąpili publicznie z jakiem większem oryginalnem dziełem, lub mogą wykazać się z prac większej artystycznej wartości;

b) na pensye czyli wsparcia dla artystów, którzy przez pożyteczne prace położyli pewne zasługi, a którym przez rzeczone wsparcie byłaby udzielona możność dalszego postępu na szczęśliwie rozpoczętej drodze, nakoniec

c) na zamówienia dzieł do sztuk pięknych należacych, a mianowicie u takich artystów, którzy stanęli już na stopniu artystycznej samodzielności.

Ministeryum stanu, któremu nadawanie tych stypendyj poruczonem zostało, zastrzegając sobie, co do udzielania *pensyi* postąpić w własnym zakresie działania nie wykluczając jednak uprawnionej do tego kompetencyi, a co do *zamówień* u artystów mieć na względzie przedewszystkiem zaspokojenie potrzeb państwa, jakie w tym kierunku wydarzyć się mogą, i w tym względzie co potrzeba, rozporządzić, wzywa do ubiegania się o *stypendya* wszystkich *artystów* rozmaitych gałęzi *sztuk pięknych*, architektury, rzeźbiarstwa i malarstwa, poezyi i muzyki, z wszystkich królestw i krajów cesarstwa, którzy mogą rościć sobie prawo otrzymania stypendyum, aby się w tym względzie zgłosili do właściwych władz krajowych *najdalej do połowy marca* ***1867*** *r.*

Podania mają zawierać:

1. Wywód sposobu kształcenia się i osobistych stosunków kandydata;

2. wykazanie, w jaki sposób kandydat użyje stypendyum dla dalszego kształcenia się;

3. próby talentu i już osiągniętego stopnia wykształcenia.

Stypendya te będą nadawane *tymczasowo* na rok *jeden*. Jakkolwiek zaś oznaczenie wysokości stypendyum zależeć będzie od osobistych stosunków kandydata i celu, zapomocą nadanego stypendyum osiągnąć się mającego, wolno kandydatowi wyrazić w tym względzie swoje osobiste życzenia.

Z c. k. Ministerstwa Stanu.

Obwieszczenie. (2)

Nr. 285. Dnia 2. stycznia 1867 odbyło się 451. losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto numer seryi 321.

Seria ta zawiera obligacye pożyczki zaciągniętej w domu Goll o pierwiastkowej stopie procentowej 4% a mianowicie lit. B. Nr. 3280 do Nr. 4974 włącznie z sumą kapitału 1,244.800 zł. dodatkowo wcielone obligacye lit. B. Nr. 3306 do Nr. 4932 włącznie z sumą kapitału 14.400 zł. i obligacye suplementarne lit. G. Ner. 4454 do Nru. 4486 włącznie z sumą kaiptału 33.000 zł.

Za te obligacye, w myśl postanowienia najwyż. patentu z 21. marca 1818 wydane będą obligacye loteryjne z pierwiastkową stopą procentową lub na żądanie stron, według skali zamiany ogłoszonej w obwieszczeniu ministerstwa skarbu z 26. października 1858 l. 5286 (Dz. u. p. Nr. 190) 5% obligacye na walutę austryacką opiewające.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. stycznia 1867.

---

(79) **Edykt.** (3)

Nr. 16256. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem oznajmia, że p. Sibilla Witkowska, Zenonia z Witkowskich Józefowiczowa, Wojciech Cezar dw. im. Witkowski, przeciw p. Mikołajowi Lassocie Kalińskiemu pozew względem ekstabulacyi części dóbr Piłatkowce prawa 3letniej dzierzawy i zapłaconej za to sumy 4324 złp. 18 gr. Dom. 31. pag. 424. n. 21. on. zaintabulowanej, w tutejszym sądzie podali.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, ustanawia się jemu kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Schmidta z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Weissteina, któremu niniejszy pozew sie doręcza.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1866.

(80) **Edykt.** (3)

Nro. 135. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Froima Burga, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Salamona Selzera z 3. stycznia 1867 do l. 135 uchwałą z dnia 9. stycznia 1867 l. 135 nakaz płatniczy na summę wekslową 250 zł. wydanym i kuratorowi Drowi. Maramoroszowi doręczonym został.

Od c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 9. stycznia 1867.

(81) **Edikt.** (3)

Nr. 192. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów wird dem, dem Aufenthalsorte nach unbekannten Fischel Berger bekannt gegeben, daß wider ihn über das Gesuch des Aba Rein am 9ten Jänner 1867 Z. 192 die Zahlungsauflage wegen der Restwechselsumme von 70 fl erlassen und dem Herrn Landesadvocaten Dr. Kwiatkowski als bestellten Curator zugestellt wurde.

Stanislau, am 9. Jänner 1867.

(82) **Edikt.** (3)

Nr. 22229. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Johann Kałmucki hiemit bekannt gemacht, daß mit hiergerichtlichem Beschluße vom Heutigen z. Z. 22229 wider ihn die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 500 fl. öst. W. s. N. G. zu Gunsten des David Sternhell erlassen, und ihm Hr. Advocat Dr. Eminowicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Bardasch zum Curator bestellt wurde.

Stanislau, am 9. Jänner 1867.

(54) **Edict.** (3)

Nr. 22228. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Johann Kałmucki hiemit bekant gemacht, daß mit Beschluß vom Heutigen z. Z. 22228 gegen ihn die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 1200 fl. öst. Währ. s. N. G. zu Gunsten des David Sternhell erlassen, und demselben Hr. Advocat Dr. Eminowicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Bardasch zum Curator bestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, am 7. Jänner 1867.

(83) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 16257. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski pp. Mikołaja Lassotę i Szymona Barcikowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych niniejszem uwiadamia, iż przeciw nim pp. Sibila Witkowicka, Zenonia z Witkowickich Józefowicz i Cezar Wojciech Witkowicki pod dniem 29. grudnia 1866 do l. 16257 pozew względem wyekstabulowania, zaintabulowanej w stanie biernym części dóbr Piłatkowce Dom. 31. pag. 424. n. 22. on., Dom. 31. pag. 160. n. 23. on. i Dom. 31. pag. 166. on. sumy 2200 złp. z procentami i kosztami sądowemi 11 złp. 24 gr. i odnoszące się do tychże sumy pozycyi oblig. num. 99. p. 158. n. 1. on. ze stanu biernego tychże dóbr wnieśli, któren to pozew z terminem na d. 5. lutego 1867, godz. 10. rano do ustnej rozprawy zadekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1866.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.